

Donoso je autor, který čtenáře nejprve poněkud zaskočí příběhy lidí, kteří jsou v zajetí různých obsesí a traumat, posléze si však k němu vnímavý čtenář nalezne cestu, protože pochopí jeho úmysly a jeho způsob psaní mu začne pronikat "pod kůži". Téma ireality se objevuje ve více Donosových dílech. S jejími prvky se můžeme setkat i v některých jeho povídkách, jako například v Puerta cerrada (Zavřené dveře), Santélices, Ana María, CharZestón nebo Paseo (Procházka). Jeho román EZ Obsceno pájaro de Za noche (Obscenní pták noci) je plný neobvyklých situací, které jsou výplodem bludu protagonisty příběhu Mudita. Obscenní pták noci je nesporně velmi zajímavým románem, pokud jde o hojně se vyskytující prvky ireality v díle. Mě však z tohoto hlediska nejvíce zaujaly Tres novelitas burguesas (Tři měšťácké románky), tři krátké prózy autora, které svým pojetím mají možná blíže k povídkovému žánru než k románu nebo k novele. Svě tvrzení se budu snažit dokázat v následující kapitole o krátkých výpravných prózách. Tyto prózy mě zaujaly i proto, že se v nich objevují všechna hlavní Donosova obsedantní témata, a zároveň je jim vlastní jistá dávka ironie, což ukazuje na určitý autorův odstup. Už se zde nejedná o blouznivé stavy potřeštěné mysli Mudita. Už zde nejde jenom o příval slova myšlenek psychicky nemocného jedince. Ve Třech měšťáckých románcích je autor stejně nemilosrdný ke svým postavám jako tomu bylo v románu Obscenní pták noci, ale jeho záměr je jiný. Nezůstává u kritiky jednotlivých postav, ale chce nastavit zrcadlo celé měšťácké společnosti tehdejší doby. I když jsou si všechny románky tématicky podobné, zároveň každý z nich zdůrazňuje něco jiného. Shodným tématem pro všechny tři je ztráta či hledání identity, nespokojenost s vlastním životem, pocity frustrace a nenaplnění života. Všechny ukazují hrdiny, kteří procházejí destrukcí, nebo k ní spějí.